U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: A. S.,** zastoupen JUDr. Františkem Brtnickým, advokátem, se sídlem Havránkova 1181/4, Praha 8, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 11. 2004, č. j. 28 Az 9/2004 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Františku Brtnickému, **se** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 12. 2003, č. j. OAM - 2418/VL - 20 - P21 - 2002, nebyl žalobci (dále jen „stěžovatel“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel v zákonné lhůtě žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, v níž uvedl, že považoval výše uvedené rozhodnutí žalovaného za nezákonné a navrhoval jeho zrušení. Konstatoval, že správní orgán se jeho žádostí nezabýval odpovědně a svědomitě, že nevyšel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, že rozhodnutí považuje za nepřesvědčivé, že má za to, že splňuje podmínky pro udělení azylu a že se na něj vztahují podmínky vycestování. Krajský soud žalobu rozsudkem blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl s konstatováním, že žalovaný si pro své rozhodnutí opatřil dostatek potřebných podkladů a postupoval v souladu se zákony a jinými právními předpisy a neshledal žádné vady řízení..

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž za stížní důvody označil jednotlivé důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), a dále uvedl, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu

s právním řádem, zejména zákonem o azylu, a že došlo k pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu. Současně požádal o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Usnesením ze dne 2. 3. 2005, č. j. 28 Az 9/2004 - 37, krajský soud stěžovateli ustanovil zástupce, kterého usnesením ze dne 23. 3. 2005 vyzval, aby kasační stížnost doplnil o nezbytné náležitosti, a to o specifikaci důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Na tyto výzvy zástupce nijak nereagoval.

Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s).

Náležitosti kasační stížnosti jsou podávány z § 106 odst. 1 s. ř. s. Kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Pokud tyto náležitosti kasační stížnost nemá, musí být podle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž je stěžovatel k odstranění vad vyzván. V této právní věci kasační stížnost stěžovatele zákonné náležitosti neobsahuje, neboť se omezuje toliko na pouhé formální označení důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d), aniž by z jejího obsahu vyplývala jakákoli skutková či právní tvrzení, pro něž by byla kasační stížnost podávána. Stěžovatel je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán či soud vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího právního soudu publikovaný ve Sbírce NSS pod č. 835/2006 Sb.). Pokud stěžovatel v kasační stížnosti uvedl pouze námitky obecného charakteru, aniž upřesnil, které konkrétní důkazy či podklady pro rozhodnutí žalovaného v odůvodnění jeho rozhodnutí chybí, je takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností nedůvodné. Nejvyšší správní soud vychází z premisy „nechť si každý střeží svá práva“; proto nemůže stěžovatel v kasační stížnosti úspěšně namítat, že správní orgán či soud v předcházejícím řízení nezjistily důsledně skutečný stav věci, pokud sám neuvádí skutečnosti či důkazy, které pro takové tvrzení svědčí. (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2004 publikované ve Sbírce NSS pod č. 312/2004 Sb.) Důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 s. ř. s. nebyly v předmětné věci konkretizovány ani poté, kdy soud k jejich doplnění vyzval, a to přestože stěžovateli ustanovil zástupce.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je při rozhodování o kasační stížnosti vázán uplatněnými důvody, brání tyto chybějící náležitosti pokračování v řízení.

Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odměna právnímu zástupci stěžovatele nebyla přiznána, neboť na výzvu zdejšímu soudu nespecifikoval, jaké úkony právní pomoci po svém ustanovení v řízení o kasační stížnosti učinil. Ze soudního spisu nevyplynulo, že by se uskutečnila případná porada s klientem, jak to předpokládá § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a není tudíž možné za úkon právní služby považovat samotné převzetí věci. Jelikož je náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu vázána na provedené úkony právní služby, nemohla být ustanovenému zástupci přiznána ani ta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu